

DO 26. VELJAČE U DUBROVNIKU POSTAVLJENA IZLOŽBA FRANCISA BACONA

SVIJET ZASTRAŠUJUĆIH VIZIJA OSAMLJENOSTI

Tekst IVA KÖRBLER Fotografije UMJETNIČKA GALERIJA DUBROVNIK

Do 26. veljače u Umjetničkoj galeriji Dubrovnik postavljena je izložba „Granice uma“ Francisa Bacona, jednog od najistaknutijih umjetnika modernog i suvremenog europskog slikarstva, kao i jednog od najzanimljivijih britanskih umjetnika nakon 1945. godine, gdje je prvi put velikom izložbom crteža pastelom, olovkom i kolažima ovaj umjetnik predstavljen hrvatskoj kulturnoj javnosti, s djelima iz zbirke Ravarino.

Rođen u Dublinu 1909. (umro 1992. U Madridu), Francis Bacon istaknuo je u svojem opusu sve nedosljednosti i kompleksnost aktualnog vremena, odnosno, psihološke klime 20. stoljeća. Francis je imao težak odnos s ocem, ratnim veteranom i trenerom trkaćih konja koji nije mogao podnijeti slabost i homoseksualnost svoga sina. Otuden od svoje obitelji zbog svoje različitosti, 1926. Bacon se preselio u London, počeo je čitati djela njemačkog filozofa Friedericha Nietzschea i postao dizajner interijera i namještaja. Iako samouki umjetnik, postao je jedan od najcjenjenijih slikara 20. stoljeća: usmjerio je svoje istraživanje o ljudskom stanju kao metaforu života, iskrivljujući slike stvarnosti u potrazi za istinom koja se krije iza vanjskog izgleda.

Francis Bacon posebno se vezao za Italiju i njezinu tradiciju, a kada je tamo otišao, stvorio je mnoge radove koji su sada u Zbirci crteža Francisa Bacona donirane Cristianu Lovatelliju Ravarinu u Bologni. Izložba će predstaviti život i djela Francisa Bacona, naglasivši

važnost upravo talijanske zbirke crteža i kolaža u kojem umjetnik izražava svoje ideje. Izložba također prezentira posjetiteljima putovanje kroz umjetnikove misli i druge točke gledišta kako bismo bolje razumjeli talijansku zbirku crteža podijelenu u sekcije koje su povezane s glavnim temama koje je opisao Francis Bacon u „Papi“, „Portretima“, „Autoportretima“ i „Raspeću“. Jedna od kustosica izložbe, Giulia Zandonadi, u

katalogu je zapisala: „Izloženi radovi Francisa Bacona pričaju ne samo o velikom umjetniku, nego i o čovjeku: fragmentu privatnog života koji nudi preispitivanje znanstvenih postavki, naglašavajući činjenicu da ne postoji jednoznačan način tumačenja karijere umjetnika. Izlaže se Zbirka crteža Francisa Bacona donirana Cristianu Lovatelliju Ravarinu, nastala između 1977. i 1992. godine, koji se sastoje od pastela, crteža i kolaža koje je Bacon darovao svom bliskom prijatelju iz Italije i kojega je upoznao u Rimu povodom prijema u Villi Medici, održanog u čast baruna Balthasara Klossowski de Rolea - umjetnika poznatog kao Balthus.“

Baconov stil blizak je tradiciji nadrealizma, ali je upotpunjen potresnim emotivnim i psihološkim vizijama i estetikom ružnog, koja tek na prvi pogled šokira promatrača, ali zapravo ukazuje na duboke slojeve emotivne i psihološke dislociranosti i „iščašenosti“ suvremenog čovjeka. Njegovi unakaženi portreti i likovi prepuni nadrealnih fantazija - ili noćnih mora - govore o osamljenosti, odbojnosti i hororu egzistencije, čak i nemogućnosti dostizanja ljubavi i bliskosti. Često se u djelima stilski i kompozicijski referirao na slavne stare majstore slikarstva, upotpunjujući djela estetikom horor prikaza portretiranih osoba, vrlo često upravo crkvenih dostojanstvenika. Baconove vizije humaniteta vrlo jasno signaliziraju približavanje tzv. Posljednjih vremena, kao da živimo zadnje dane na Zemlji prije Sudnjeg dana.